

מעשה של פרנסה

מעשיות האיך שהצדיקים ז״ע שהיארצייט חל השבוע השפיעו פרנסה שידוע כוחן להשפיע פרנסה להמספר ולהשומעים

פרשת וירא תשפ״ז | שנה ד׳ | גליון קי״ב

נערך על ידי הרב שלום ווייס שליט״א
מרביץ תורה בישיבת סאטמאר מאנסי נ.י.

הרה״ק רבי **שלום** ב״ר יעקב יוסף (ראזנפעלד) זצוק״ל **מקאמינקא**
כ׳ מרחשון

ואלה תולדות: דער הייליגער קאמינקער ר׳ שלום ראזנפעלד זי״ע איז געבוירן געווארן צו זיין טאטע דער גביר רבי יעקב יוסף, און צו זיין מאמע מרת יענטא ע״ה אין שטאט ראווע. אין זיינע יונגע יארן, איז ער שוין געווען באקאנט אלס יונגער עילוי, און מען האט אים גערופן ״דער ראווע עילוי״. אלס זייענדיג בלויז 9 יאר, האט ער שוין געענדיגט גאנץ ש״ס. אין יענע יארן האט ער געלערנט ביי די גאונים, רבי הירש חריף און רבי שלמה קלוגער זי״ע. נאך פאר די בר מצוה איז ער שוין א חתן געווארן צו ר׳ נפתלי נתן הירש, ווועלכע מען האט געפרופן ״דער גראף פון קראשוב״. נאך די חתונה איז ער געבליבן וואוינען אין שטאט ראווע ביז שנת תקפ״ב, דעמאלט איז ער אויפגענומען געווארן צו דינען אלס רב אין שטאט יאריטשוב, און נאך פופצן יאר איז ער געווארן רב אין שטאט קאמינקא. ער איז געווען פון די גרעסטע תלמידים פון הייליגן ראפשיצער רב זי״ע, אזוי אויך איז ער געפארן צום שר שלום פון בעלזא זי״ע. ער איז באקאנט מיט זיינע ווערטליך, אויף ווועלכע די צדיקים זענען געווען מבינים אז עס ליגט הויכע ענינים דערין. ער איז נפטר געווארן כ׳ מרחשון תרי״ב.

בדמיך חיי: געעפנט די צינורות השפע דורך די מצוה פון מילה כהלכה

עס איז געווען אין א שיינעם טאג, ווען דער הייליגער צדיק רבי שלום מקאמינקא זכותו יגן עלינו האט זיך אויפגעהאלטן ביים הייליגן שר שלום מבעלזא זי״ע.

[אז מען רעדט אביסל דאס התקשרות פון רבי שלום קאמינקער זי״ע צום הייליגן שר שלום זי״ע ווערט דערציילט:

אין די יונגע יארן האבן די צוויי גדולי עולם - דער הייליגער צדיק רבי שלום מקאמינקא זכותו יגן עלינו, און זיין הייליגער חבר דער צאנזער רב, דער ״דברי חיים״ זכותו יגן עלינו - זיך צוזאמען געווארעמט בצל קדשו פון זייער גרויסן רבין, דער הייליגער ראפשיצער רב זי״ע. צוויישן זיי האט געהערשט א מוראדיגע נאנטשאפט.

ווען די שוועדע בשורה איז אנגעקומען אביסל דער הסתלקות פונעם ראפשיצער רב, איז ביי ביידע געווארן א גרויסער חלל אז דער רבי איז אוועק פון דער וועלט. יעדער פון זיי האט אבער געגומען אן אנדערן דרך ווי אזוי אנצוגיין ווייטער:

רבי שלום מקאמינקא האט באלד מקבל מרות געווען און זיך מדבק געווען אינעם הייליגן שר שלום מבעלזא זי״ע אלס זיין נייער רבי, טראץ דעם וואס ער איין איז געווען א ריז בתורה און מען האט אים באטראכט כמעט ווי א תלמיד-חבר צום בעלזער רב.

דער צאנזער רב ווידער האט נישט מקבל געווען קיין נייעם רבין אויף זיך. אנשטאט דעם, האט ער איין אנגעהויבן פירן די עדה און משפיע זיין פאר חסידים, אבער זיין הארץ איז געבליבן צוגעבונדן מיט א פייערדיגער התקשרות צו זיין הייליגן רבין פון ראפשיץ.

יארן זענען פארביבער, און די צוויי גרויסע חברים האבן זיך ווידער געטראפן. אינמיטן א שמועס פון הייליגע זכרונות, פארציילט דער דברי חיים פאר רבי שלום מקאמינקא, אז דער הייליגער ראפשיצער רב קומט צו אים כסדר אין אן התגלות פון יענער וועלט, לערנט מיט אים און באלייכט אים דעם וועג.

ווען רבי שלום מקאמינקא האט דאס געהערט, האט ער זיך אנגערופן צום צאנזער רב מיט ווייטאג: ״מיין טייערער חבר, פארוואס קומט דער הייליגער רב זיך מגלה זיין צו דיר, אבער צו מיר קומט ער נישט?!״

האט אים דער צאנזער רב געענטפערט:

״דו, ר׳ שלום, האסט דאך שוין אנגענומען אויף דיר א נייעם רבין - דעם הייליגן בעלזער רב! אז דו האסט שוין א רבין אויף דער וועלט וואס פירט דיר און לערנט דיר דעם וועג, דארף דאך דער ראפשיצער רב נישט אראפקומען צו דיר פון הימל... אבער איך האב דאך קיין שום נייעם רבין נישט געגומען, איז דער הייליגער רב נאך אלץ מיין איינציגער רבי, און ער מוז מיר ווייטער באגלייטן און משפיע זיין פון אויבן!״]

אינעם הויף איז פלוצלונג ערשינען א איד, אן אורח פון ווייטן אויבערלאנד. דער איד האט פארמאגט א מיל, אבער זיין פנים איז געווען פארוואלקנט מיט גרויס זארג. די מיל, וואס האט געדארפט ברענגען ברויט אין שטוב, האט אים בלויז געברענגט חובות און צרות. ער האט זיך

נישט געקענט ארויסזען פון דעם פלאנטער, און ער האט מחליט געווען צו נעמען דעם וואנדער-שטעקן און קומען קיין בעלזא, אויסגיסן זיין ביטער הארץ און בעטן א ישועה און א ברכה פון צדיק.

ווען ער איז אנגעקומען צום רבי'נס שטוב, איז דער גבאי נישט געווען אויפ'ן ארט. דער איד איז געשטאנען מיט א צובראכן הארץ און נישט געוואוסט וואס צו טון: ווער וועט אים אנשרייבן דעם "קוויטל" אריינצוטראגן צום הייליגן בעלזער רב?

דער הייליגער קאמינקער רב, וואס איז דארט געשטאנען און צוגעקוקט צום אידס צער, האט זיך אנגערופן מיט ווארעמקייט: "זארג נישט, איך קען דיר אראפשרייבן דעם קוויטל!"

דער איד האט זיך גלייך אויסגערעדט מיט אלע זיינע ענגע פרנסה-דאגות - איבער דער מיל וואס ארבעט שוועך אבער לאזט גארנישט איבער אין קעשענע, און איבער די שווערע חובות וואס וואקסן פון טאג צו טאג. דערויבער וויל ער בעטן א ברכה אויף פרנסה בריוח ובניקל פונעם הייליגן שר שלום פון בעלזא זי"ע

האט דער קאמינקער רב ענגומען א פעדער, און מיט א טיפער מליצה געשריבן אויפ'ן פאפיר בלויז עטליכע ווערטער:

"יֵשׁ לוֹ מְיֻלֶּה, וְלֹא מָל. וְאִם מָל - לֹא פָּרַע. וְאִם פָּרַע - אֵינוֹ מוֹצִיא דָּמִים."

אויפ'ן אויבנאויף איז דאס געווען א שפיל מיט ווערטער איבער דער מיל: דער איד האט א 'מיל' (מילה), אבער ער איז נישט מצליח צו מאכן דערפון פרנסה (לא מל); און אפילו ווען ער מאלט שוין עפעס (אם מל), פירט עס נישט צו קיין ערפאלג (לא פרע - לשון פירעון); און אפילו ווען עפעס גייט שוין יא, קומט נישט אריין קיין געלט (אינו מוציא דמים - לשון דמים - געלט).

דער איד האט ענגומען דעם קוויטל, און איז אריין אינעם הייליגן צימער פונעם שר שלום מבעלזא.

דער שר שלום האט ענגומען דעם קוויטל, געווארפן איין בליק דערויף, און גלייך אויפגעהויבן די אויגן מיט גרויס וואונדער: "זאג מיר, ווער האט דיר אנגעשריבן דעם קוויטל?!"

"דער קאמינקער רב," האט דער איד געענטפערט.

דער בעלזער רב האט אים אנגעקוקט מיט זיינע טיפע, הייליגע אויגן און געזאגט מיט ערנסטקייט: "הער מיך גוט צו. גיי באלד צו א מוהל מומחה, און לאז אים בודק זיין צי דו ביסט גע'מל'ט געווארן כדת וכדין ווי די הלכה פארלאנגט!"

דער איד איז דערציטערט געווארן. ער איז גלייך געגאנגען צו א מוהל, און צו זיין גרויס איבערראשונג האט זיך ארויסגעשטעלט א שרעקליכע זאך: ער איז טאקע נישט געווען ג'מל'ט כהלכה, און עס האט אויסגעפעלט א תיקון צו מאכן דעם ברית עהעריג!

דער בעלזער רב האט מיט זיין הייליגן בליק דערזען אין די מליצה'דיגע ווערטער פונעם קאמינקער רב דעם אמת'ן מצב: *"שיחת חולין של תלמידי חכמים צריכה לימוד"* - די צדיקים רעדן אפילו אין מליצה, אבער אונטער יעדעס ווארט שוועבט רוח הקודש!

נאכדעם וואס מען האט מתקן געווען דעם ברית כהלכה, האבן זיך געעפנט פארן איד אלע שערי פרנסה, די מיל האט אנגעהויבן ברענגען ברכה און רייכקייט, און די שווערע חובות זענען שנעל פארשוואונדן געווארן.

(זכרון איש חי"ל עמ' רל"ג - מפ"ק של רביה"ק מסאטמאר זי"ע)

לאזט השפעות פארן רבי'ן אויך...

אין דעם זעלבן ענין, ווי די צדיקים פלעגן נוצן לשונות הפסוק מיט מורא'דיגע חכמה און מליצה, וועלן מיר דערציילט א שיינע מעשה:

פורים שנת תש"כ ביים משתה היין טיש פון רביה"ק זי"ע, בשעת מען האט געטיילט שירים פון די ווין, האט אינמיטן דער רבי פארלאנגט:

"גיבט מיר אויך!"

האט דאן איינע פון די מקורבים ביי רביה"ק זי"ע דערמאנט א דבר צחות, וואס דער הייליגער ר' שלום קאמינקער האט אמאל אין א געלעגנהייט געזאגט:

עס איז געווען אמאל ווען דער גבאי פון הייליגן ר' שלום קאמינקער האט געטיילט שיריים פארן עולם פון א געבראטענער גאנז (אוז). דער עולם האט זיך צוגעכאפט, און עס האט אויסגעזען ווי פארן רבין אליין וועט כמעט גארנישט איבערבלייבן.

האט זיך דער קאמינקער רב אנגערופן צום גבאי מיט א שמייכל, נוצנדיג דעם באקאנטן פסוק אין קאפיטל ל"ז אין תהילים:

"שְׁמָר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר, כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם!"

און ער האט עס אזוי אויסגעטייטשט אויפ'ן פלאץ:

- **"שְׁמָר תָּם"** - היט אפ די "גאנז" (תם מיינט גאנץ, אבער ער האט דאס אויסגעטייטשט ווי א 'גאנז' - דער אוז)...
- **"וּרְאֵה יָשָׁר"** - און זע צו טיילן גלייך און ערליך פאר 'יעדן...
- **"כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם"** - אבער צום סוף, זאלסטו נישט פארגעסן איבערצולאזן א חלק פאר שלום'ען (פאר רבי שלום אליין)!

(מושיען של ישראל ח"א עמ' ר"ט)

די דילעמא וויאזוי זיך מפרנס צו זיין

נאך זיין חתונה האט דער הייליגער רבי שלום קאמינקער אנגעהויבן טראכטן וויאזוי און מיט וואס ער וועט ברענגען פרנסה פאר זיין שטוב. צווישן די פארשידענע פלענער און געדאנקען וואס זענען אונטערגעקומען, איז אים אויפגעקומען א מחשבה: אפשר זאל ער מחבר זיין און דרוקן ספרים, און אויף דעם אופן פארדינען געלט צו שפייזן זיין הויזגעזינד?

אבער גלייך האט ער אוועקגעווארפן דעם געדאנק פון זיך: און ער האט זיך אנגערופן: "צי וועל איך דען לערנען מיין גאנץ לעבן בלויז פאר געלט?! איז דאס דען דער ריכטיגער וועג פון 'תורה לשמה'?!"

אויפ'ן פלאץ האט ער אפגעמאכט מיט א פעסטקייט: "פון מיר וועט נישט פארבלייבן אפילו איין בלעטל שמות..." - דאס הייסט, ער וועט נישט אליין דרוקן קיין שום ספר.

דערנאך איז אים אויפגעקומען נאך א געדאנק: אפשר זאל ער אננעמען צו זיין א מנהיג עדה און פירן חסידים, און אויף דעם אופן האבן פרנסה פאר זיין משפחה?

אבער אויך דעם געדאנק האט ער גלייך אפגעווארפן מיט גרויס שרעק: "חס ושלום! זאל איך ווערן א רבי בלויז צוליב פרנסה?!"

טאקע אזוי האט דער הייליגער קאמינקער געהאלטן זיין הייליגן ווארט: זיין גאנץ לעבן האט ער נישט געדרוקט קיין שום ספר, טראץ דעם וואס ער האט געהאט גאנצע קאסטנס אנגעפילט מיט זיינע כתבי יד - הערליכע און טיפע חידושים אין אלע מקצועות התורה!

אויך האט ער זיך קיינמאל נישט געפירט מיט קיין רעביסטעווע. ער איז געווען א תלמיד מובהק ביים הייליגן ראפשיצער רב זי"ע, און נאך זיין פטירה איז ער געפארן צום הייליגן שר שלום מבעלזא זי"ע און צו אנדערע גרויסע צדיקים. אפילו נאך דער הסתלקות פון זיינע הייליגע רבי'ס, ווען תלמידים און חסידים האבן זייער שטארק געבעטן און געדרוקט אויף אים ער זאל אננעמען די כתר האדמו"רות, האט ער זיך בשום אופן נישט צוגעלאזט דערצו.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן!

לזכרון עולם

האשה הצדקת הרבנית מרת **פיגא רבקה** ע"ה בת הרה"צ ר' **יחזקי' יעקב** פיש שליט"א מסאלקא

א"ח כ"ק אדמו"ר **מזידיטשוב פרעמיסלא** שליט"א | יא"צ ב"ג חשון

הגליון נתנדב על ידי ר' אהרן אייגנער הי"ו לכבוד בנו כמר יצחק ני"ו להצלחה בתורה ובירא | ולע"נ ר' יצחק ב"ר ישראל ע"ה

יה"ר בזכות הצדיקים, ובזכות אמונת הצדיקים יזכה להשפעות טובות, פרנסה טובה בהרחבה, ולהצלחה בכל העניינים, ולכל טוב סלה, אמן.

©כל הזכויות שמורות להמו"ל | לכל עניני הגליון, ולנדבות נא לפנות לאימעיל: yw5703446@gmail.com או לטעל: 347-452-3622